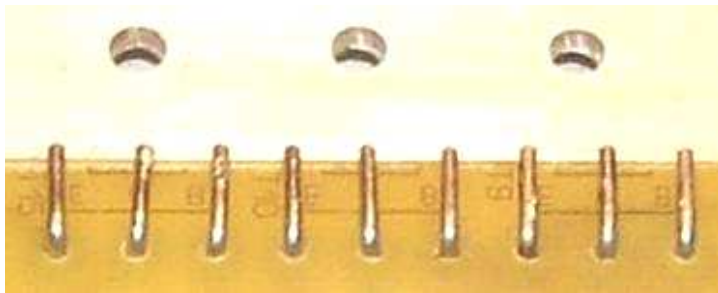
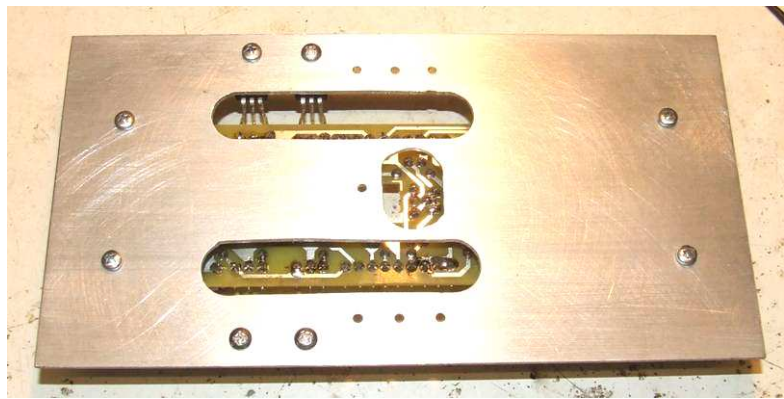
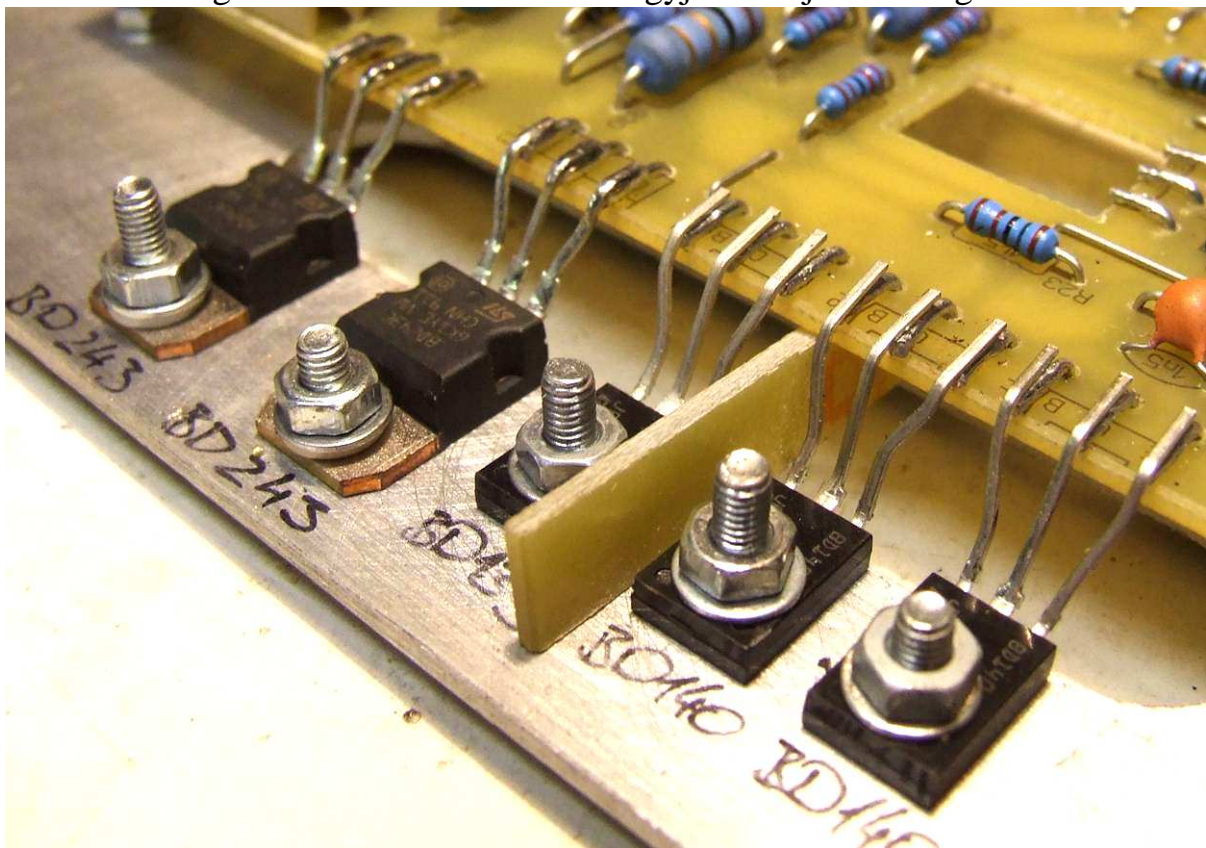

Amikor sok félvezetőt kell adott helyzetbe beferrasztani, akkor nagyon célszerű készíteni egy sablont. Ez elvégzi az összes tájolást, biztosítja a pontos pozíciókat a szereléskor, és erről tudjuk a hűtőbordát is visszafúrni. Nem lenne nélkülözhetetlen, de én a forrasztási helyek alatti részt kivágtam, így azok láthatóak, és ha indokolt akkor hozzáférhetőek. A sablonra felírkálhatjuk az alkatrészek típusait, így ezzel már nem kell később bajlódni. Én sima 1mm-es rézdrótból hajlítottam kis „könyököket”, amit beferrasztottam minden csatlakozó lyukba (ónozás után),

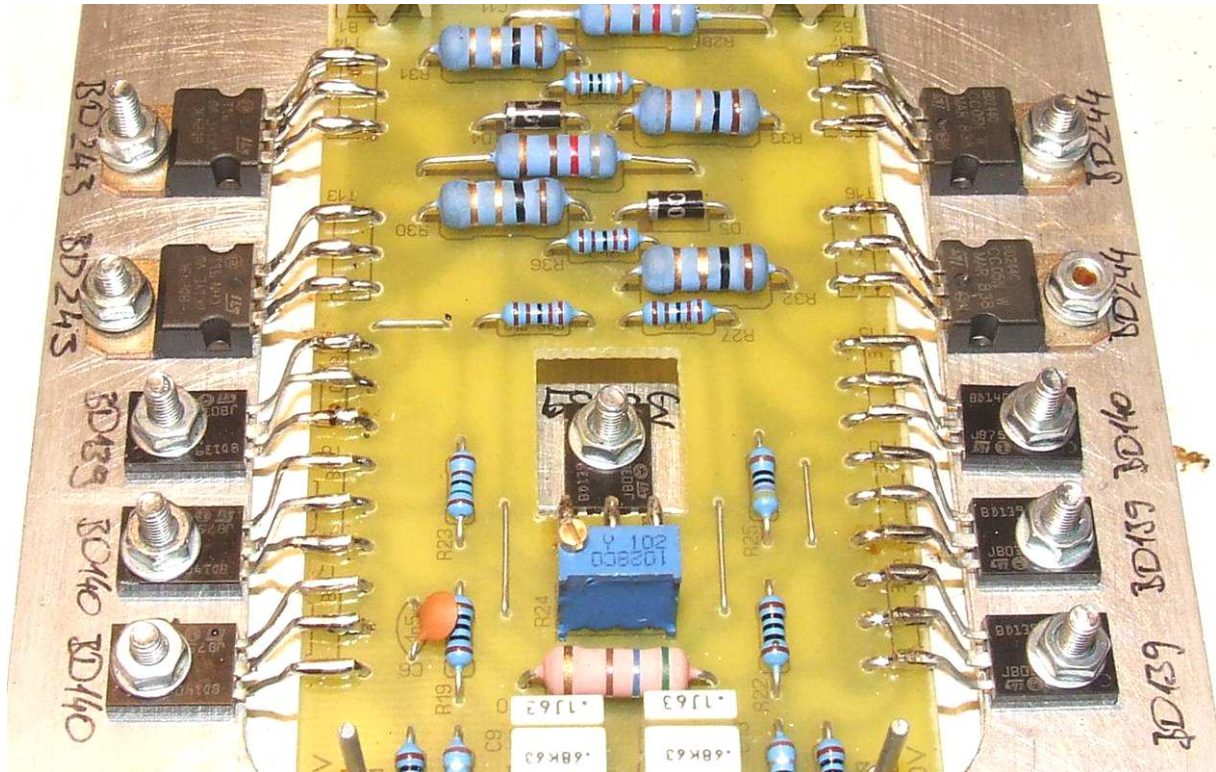
mint speciális csatlakozó betétet. Ezeket akár beferrasztás után is meghajlíthatjuk, de én nem kockáztattam. Ha nem állnak hajszálpontosan, az nem baj, mert később is megigazíthatjuk őket. Ezután felcsavarozzuk a tranzisztorokat, ahol használjuk a szigetelő gyűrűt, mert ugyan itt nem kell szigetelni, de a központosításra szükség van. A félvezetők lábát nagyjából hajlítsuk meg előre. A csava-

rozás után, pontosan helyére lehet igazítani minden lábat, de ehhez használnunk kell egy távtartót, mert e nélkül könnyen eldeformálhatjuk a panelt. A távtartót mindig tegyük odébb, ahogy haladunk. Végül beforrasztjuk a lábakat.

Minden félvezető beforrasztva a sablonon.

Végül kiszedjük a csavarokat, és jöhet a következő panel.

Az így előkészített egység, garantáltan pontosan fog illeszkedni a hűtőbordához, amin nem lesznek előrajzolási vonalak, hiszen annak fúrásához is ezt a sablont fogjuk használni. Arra azért ügyelni kell, hogy sablon ne forduljon meg, de a feliratok eben is segítenek.

Alkotó

